

Píseň Ofélie (s Waldemarem Matuškou)

Marta Kubišová

Ta vaše bledost,
ta bledost vašich lící,
ta bledost předčí
bílou voskovici,
co se to děje
pod vaší jemnou kšticí,
svěřte se princi:
co je vám ?

Ve jménu lásky,
té lásky ve mně spící,
nenechte čekat
smutnou prosebnici
na vaše slovo,
tu darovanou minci,
svěřte se princi:
co je vám ?

Svěřte se princi:
co je vám ?

Já už to vím,
letěl tu smutek
s křídlem havraním,
skryl slunce,
které bezstarostně plálo,
zeptat se smím,
zeptat se smím
aniž poraním
o čem se vám
princi zdálo ?

Zdál se mi svět,
v němž úsměv stárne žalem,
v němž za city se platí málem,
kde moudrost prohlásili za blázna,
kde každé slovo mluví do prázdna.

No tak se vzmužte
bledý princi,
snílku Hamlete,
v klášteře touhou
Ofelie zmirá,
překročte stín,
překročte stín
bázně prokleté,
k čemu je
bláhová víra,
když chybí čin !